

DECYZJA KOMISJI**z dnia 12 grudnia 2014 r.****w sprawie powiadomienia państwa trzeciego o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania**

(2014/C 447/10)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1005/2008 (rozporządzenie w sprawie połowów NNN) ustanawia unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym (NNN) połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedury dotyczące uznania państw trzecich za niewspółpracujące, działań wobec takich państw (*démarches*), sporządzania wykazu takich państw, usunięcia z tego wykazu, publicznego dostępu do niego i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić państwa trzecie o możliwości uznania ich za państwa niewspółpracujące. Takie powiadomienie ma charakter wstępny. Powiadomienie opiera się na kryteriach określonych w art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja powinna również podjąć wobec powiadamianych państw członkowskich wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W szczególności Komisja powinna zawrzeć w powiadomieniu informacje dotyczące istotnych faktów i ustaleń leżących u podstaw takiego uznania, a także zapewnić tym państwom możliwość udzielenia odpowiedzi i dostarczenia dowodów przemawiających przeciwko takiemu uznaniu lub, w stosownych przypadkach, przedstawienia planu działania na rzecz poprawy sytuacji oraz środków już podjętych w celu jej naprawy. Komisja powinna wyznaczyć powiadamianym państwom trzecim odpowiedni czas na przedstawienie odpowiedzi na powiadomienie, a także wystarczający czas na naprawę sytuacji.
- (4) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna określić państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN. Państwo trzecie powinno zostać uznane za niewspółpracujące, jeżeli nie wypełnia swoich obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (5) Uznanie państw trzecich za niewspółpracujące powinno opierać się na przeglądzie wszelkich informacji określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (6) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada powinna sporządzić wykaz niewspółpracujących państw trzecich. W odniesieniu do tych państw mają zastosowanie między innymi środki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (7) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN świadectwa połowowe zatwierdzone przez państwa trzecie bandery są akceptowane, pod warunkiem że Komisja otrzymała powiadomienie o rozwiązaniach dotyczących wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać statki rybackie tych państw trzecich.
- (8) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma prowadzić współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów tego rozporządzenia.

2. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE SAINT KITTS I NEVIS

- (9) W dniach 21–23 maja 2014 r. Komisja przeprowadziła w Saint Kitts i Nevis wizytę w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- (10) Celem wizyty było zweryfikowanie informacji na temat wprowadzonych przez Saint Kitts i Nevis rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie, oraz informacji na temat środków podjętych przez Saint Kitts i Nevis w celu wypełnienia jego obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN. Dodatkowa wizyta miała miejsce w dniach 23 i 24 lipca 2014 r. w siedzibie Międzynarodowego Rejestru Statków Saint Kitts i Nevis w Londynie, w Zjednoczonym Królestwie.
- (11) Sprawozdanie końcowe z wizyty przesłano do Saint Kitts i Nevis w dniu 20 czerwca 2014 r.
- (12) Uwagi Saint Kitts i Nevis na temat tego sprawozdania końcowego otrzymano w dniu 14 lipca 2014 r.
- (13) Saint Kitts i Nevis jest współpracującym podmiotem niebędącym umawiającą się stroną Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC), a do 2013 r. – Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC). Saint Kitts i Nevis ratyfikowało Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) z 1982 r. (UNCLOS) i przyjęte w 1993 r. Porozumienie Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pelnym morzu (Porozumienie FAO).
- (14) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Saint Kitts i Nevis międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, określonych w międzynarodowych porozumieniach, o których mowa w motywie 13 i ustanowionych przez odpowiednie regionalne organizacje ds. rybołówstwa, w tym przypadku NEAFC i WCPFC, Komisja zgromadziła i przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celów takiej oceny.
- (15) W tym zakresie Komisja wykorzystała informacje pochodzące z dostępnych danych opublikowanych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, w tym przypadku Komisję do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) i WCPFC, jak również ogólnodostępne informacje.

3. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA SAINT KITTS I NEVIS ZA NIEWSPÓLPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (16) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Saint Kitts i Nevis jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę kryteria określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- 3.1. **Powtarzające się przypadki statków prowadzących połowy NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)**
- (17) Dzięki informacjom przekazanych przez podmioty gospodarcze i właściwe państwa nadbrzeżne Komisja posiada dowody na niedawną rejestrację w rejestrze Saint Kitts i Nevis wspomagającego statku rybackiego, który był wcześniej zaangażowany w nielegalne przeładunki pod banderą Panamy. Do nielegalnych przeładunków dochodziło z naruszeniem przepisów państw nadbrzeżnych wzdłuż wybrzeży Afryki Zachodniej w ciągu pięciu lat do roku 2012. Statek wspomagający działał wówczas pod banderą Panamy bez ważnej licencji wydanej przez Panamę w zakresie transportu, przeładunku i wsparcia dla działalności połowowej. Statek przeprowadził niedozwolony przeładunek w wyłącznej strefie ekonomicznej na wodach Republiki Gwinei Bissau i przejął ryby złowione przez statki na wodach, na których Republika Liberii wprowadziła szczególne środki ochrony i zarządzania, co stanowiło naruszenie tych środków. Działalność w zakresie połowów NNN prowadzona przez statek wspomagający została poddana badaniu przez właściwe państwo bandery (Panamę) i jedno z państw nadbrzeżnych (Liberię). W odpowiedzi na działalność w zakresie połowów NNN państwo bandery (Panama) i państwo nadbrzeżne (Liberia) nałożyły na ten statek wspomagający grzywny w 2012 i 2013 r. W związku z tym statek wspomagający został wykreślony z rejestru statków pod banderą Panamy i zmienił swoją nazwę. Następnie został on zarejestrowany pod banderą Saint Kitts i Nevis w 2014 r. Saint Kitts i Nevis powinno wziąć pod uwagę powtarzające się operacje tego statku w zakresie połowów NNN, aby wypełnić swoje obowiązki i zapewnić, że statki nie angażują się w połowy NNN, a zmiana bandery na banderę tego państwa nie doprowadzi do połowów NNN.
 - (18) Zezwalając na rejestrację wspomagającego statku rybackiego, który brał wcześniej udział w połowach NNN – czym podważono skuteczność międzynarodowych środków ochrony i zarządzania – bez uprzedniej kontroli wcześniejszych praktyk tego statku w zakresie połowów NNN, Saint Kitts i Nevis nie dopełniło swoich obowiązków zgodnie z art. 94 UNCLOS; art. III ust. 1 lit. a) i ust. 5 lit. a) Porozumienia FAO; pkt 36 i 38 międzynarodowego planu działania FAO na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (MPD-NNN) oraz pkt 18 FAO dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery.
 - (19) Uwzględniając sytuację przedstawioną w motywach 17 i 18 oraz na podstawie faktów ustalonych przez Komisję i oświadczeń złożonych przez Saint Kitts i Nevis, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Saint Kitts i Nevis nie wypełniło obowiązków spoczywających

na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery w odniesieniu do połowów NNN, które są prowadzone lub wspierane przez statki pływające obecnie pod jego banderą i biorące wcześniej udział w połowach NNN. Stwierdzone braki dotyczą zwłaszcza niewystarczających działań w zakresie kontroli udokumentowanych i powtarzających się w przeszłości połowów NNN prowadzonych przez ten statek wspierający. Działanie to ma szczególne znaczenie z uwagi na fakt, że zmiana bandery odnosi się do wielokrotnego sprawcy w zakresie połowów NNN. Zgodnie z art. 31 ust. 4 lit. b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja zbadała również środki podjęte przez Saint Kitts i Nevis w odniesieniu do dostępu produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN do rynku tego państwa.

- (20) MPD-NNN zawiera wytyczne dotyczące uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym środków rynkowych, które wspierają ograniczenie lub eliminację handlu rybami i produktami rybołówstwa pozyskanymi z połowów NNN. W punkcie 71 planu sugeruje się ponadto, że państwa powinny podjąć kroki w celu poprawy przejrzystości swoich rynków, aby umożliwić identyfikowalność ryb lub produktów rybołówstwa. Podobnie w Kodeksie odpowiedzialnego rybołówstwa FAO, w szczególności w jego art. 11, określono dobre praktyki w zakresie zagospodarowania połowu oraz odpowiedzialnego handlu międzynarodowego. W art. 11 ust. 1 pkt 11 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa wzywa się państwa do zagwarantowania, aby międzynarodowy i wewnętrzny handel rybami i produktami rybołówstwa odbywał się w zgodzie ze zdrowymi praktykami ochrony i zarządzania, przez ulepszanie identyfikacji pochodzenia ryb i produktów rybołówstwa.
- (21) W tym względzie należy zauważyć, że identyfikowalność produktów jest utrudniona przez brak przejrzystości prawa krajowego oraz systemów rejestracji i wydawania licencji w Saint Kitts i Nevis.
- (22) W Kodeksie odpowiedzialnego rybołówstwa FAO zaleca się przejrzystość w przepisach dotyczących rybołówstwa i przetwórstwa ryb, a także w zakresie odpowiednich procesów politycznych, procesów podejmowania decyzji i procesów zarządzania (art. 6 ust. 13 i art. 7 ust. 1 pkt 9). Kodeks zawiera normy i zasady mające zastosowanie do ochrony, zarządzania i rozwoju wszystkich form rybołówstwa i obejmuje również, między innymi, połowy, przetwórstwo i handel rybami i produktami rybołówstwa, działalność połowową oraz badania naukowe w dziedzinie rybołówstwa. W kodeksie odpowiedzialnego rybołówstwa FAO w art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3 określono ponadto, że międzynarodowy handel rybami i produktami rybołówstwa nie powinien zagrażać zrównoważonemu rozwojowi rybołówstwa, powinien być oparty na przejrzystych działaniach, a także na przejrzystych, prostych i kompleksowych przepisach ustawowych i wykonawczych oraz procedurach administracyjnych.
- (23) Komisja stwierdziła w czasie wizyty, że Saint Kitts i Nevis nie jest w stanie przedstawić informacji na temat tego, jakie gatunki zostały złowione przez flotę rybacką Saint Kitts i Nevis połowiącą na pełnym morzu i jakie były przepływy handlowe złowionych produktów. Komisja uznała na podstawie informacji uzyskanych w trakcie tej wizyty, że Saint Kitts i Nevis nie było w stanie zagwarantować przejrzystości swoich rynków w celu umożliwienia identyfikowalności ryb lub produktów rybołówstwa, jak określono w pkt 71 MPD-NNN.
- (24) Ponadto wymogi udzielenia upoważnienia do połowów ustanowione w ustawie o rybołówstwie Saint Kitts i Nevis z 2002 r. (która ma zastosowanie wyłącznie do wód podlegających jurysdykcji Saint Kitts i Nevis, „ustawa o rybołówstwie z 2002 r.”) oraz w ustawie o żegludze handlowej Saint Kitts i Nevis z 2002 r. (która ma zastosowanie wyłącznie do floty Saint Kitts i Nevis połowiącej na pełnym morzu, „ustawa o żegludze z 2002 r.”) nie obejmują zobowiązań w zakresie sprawozdawczości określonych w pkt 47 ust. 2 MPD-NNN i w pkt 29 lit. c) ppkt (iv) oraz w załączniku I do wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery. Władze poinformowały, że wprowadziły także szczegółowe przepisy prawne dotyczące Międzynarodowego Rejestru Statków Saint Kitts i Nevis w celu uregulowania działalności statków (Okólnik morski nr MC/58/13 z grudnia 2013 r.). Niemniej jednak okólnik ten nie zawiera sformułowania upoważniającego Międzynarodowy Rejestr Statków Saint Kitts i Nevis do przyjmowania aktów prawnie wiążących dotyczących zobowiązań statków w zakresie sprawozdawczości. Ten brak danych ze strony Saint Kitts i Nevis nie pozwala na zapewnienie odpowiedniej identyfikowalności produktów rybołówstwa oraz zmniejsza jego zdolność do zapobiegania handlowi produktami pochodzącymi z połowów NNN. Biorąc pod uwagę ustalony brak identyfikowalności i brak informacji dostępnych dla Saint Kitts i Nevis na temat ryb wyładowywanych lub przeładowywanych przez statki pływające pod banderą tego państwa, Saint Kitts i Nevis nie może zagwarantować, że produkty rybołówstwa będące przedmiotem handlu prowadzonego w tym państwie nie pochodzą z połowów NNN. W tym względzie Saint Kitts i Nevis nie wzięło pod uwagę zaleceń zawartych w punkcie 24 MPD-NNN, w którym zaleca się państwom bandery, aby zapewniły kompleksowe i skuteczne monitorowanie, kontrolę i nadzór od momentu połowu, przez miejsce wyładunku, po ostateczne miejsce przeznaczenia.
- (25) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie faktów ustalonych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Saint Kitts i Nevis, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Saint Kitts i Nevis nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery i państwie zbytu w odniesieniu do zapobiegania dostępowi produktów pochodzących z połowów NNN do jego rynku.

3.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (26) Komisja przeanalizowała, czy władze Saint Kitts i Nevis skutecznie z nią współpracują, odpowiadając na wnioski Komisji o przeprowadzenie dochodzenia, udzielenie odpowiedzi lub działania następcze w sprawie połowów NNN i działalności z nimi związanej.
- (27) Mimo że, ogólnie rzecz biorąc, władze Saint Kitts i Nevis odpowiedzialne za rybołówstwo były gotowe do współpracy w zakresie reagowania i udzielania odpowiedzi na wnioski o przekazanie informacji, wiarygodność i prawidłowość ich odpowiedzi jest zagrożona i podważalna ze względu na brak ram prawnych i przejrzystości systemu zarządzania rybołówstwem, jak określono w sekcji 3.1.
- (28) Co więcej, w kontekście ogólnej oceny realizacji obowiązków Saint Kitts i Nevis jako państwa bandery, Komisja przeanalizowała także, czy Saint Kitts i Nevis współpracuje z innymi państwami w zwalczaniu połowów NNN.
- (29) Na podstawie informacji uzyskanych podczas wizyt oraz informacji pochodzących od władz nadbrzeżnych państw trzecich Komisja ustaliła, że statki pływające pod banderą Saint Kitts i Nevis prowadzą działalność na wodach Afryki Zachodniej. Władze Saint Kitts i Nevis przyznały, że ich rząd formalnie nie współpracuje z państwami trzecimi, gdzie statki pływające pod banderą Saint Kitts i Nevis prowadzą działalność.
- (30) Sytuacja opisana w motywie 29 wskazuje, że Saint Kitts i Nevis nie współpracowało z innymi państwami nadbrzeżnymi w Afryce Zachodniej i nie koordynowało z nimi swoich działań w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, jak określono w pkt 28 MPD-NNN. W szczególności, jak ustalono w pkt 31 MPD-NNN, Saint Kitts i Nevis jako państwo bandery powinno zawierać umowy lub porozumienia z innymi państwami oraz współpracować z nimi na inne sposoby w zakresie egzekwowania obowiązujących przepisów, środków ochrony i zarządzania lub przepisów przyjętych na szczeblu krajowym, regionalnym lub globalnym.
- (31) Ponadto Komisja przeanalizowała, czy Saint Kitts i Nevis podjęło skuteczne środki egzekucyjne w stosunku do podmiotów odpowiedzialnych za połowy NNN i czy wymierzone sankcje były wystarczająco surowe, aby pozbawić sprawców korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN.
- (32) Dostępne dowody potwierdzają, że Saint Kitts i Nevis nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych. W tym zakresie ramy prawne opierają się na ustawie o rybołówstwie 2002 r. (w odniesieniu do rybołówstwa w wodach podlegających jurysdykcji Saint Kitts i Nevis) oraz ustawie o żegludze z 2002 r. (w odniesieniu do floty pod banderą Saint Kitts i Nevis nastawionej na rybołówstwo na pełnym morzu). Należy podkreślić, że w piśmie przekazanym FAO w czerwcu 2013 r. Saint Kitts i Nevis przyznało, że jego obecny system prawny dotyczący rybołówstwa nie jest „całkowicie zgodny” z prawem międzynarodowym.
- (33) Ramy prawne dotyczące wód podlegających jurysdykcji Saint Kitts i Nevis nie spełniają podstawowych wymogów określonych w art. 61, 62 i 117–119 UNCLOS. Brak jest krajowej strategii w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru floty rybackiej, a także kontroli czy też systemu obserwacji. Ponadto ramy prawne Saint Kitts i Nevis nie obejmują działalności połowowej NNN. W tym względzie w obecnych ramach prawnych brak jest definicji poważnych naruszeń, a także wyczerpującego wykazu poważnych przestępstw podlegających proporcjonalnym surowym sankcjom. W związku z tym system sankcji w swojej obecnej formie nie jest kompleksowy i wystarczająco surowy, aby spełniać funkcję odstraszającą. W rzeczywistości sposób traktowania naruszeń i poważnych naruszeń nie jest wystarczający, aby zapewnić przestrzeganie przepisów, zapobiec wszelkiego rodzaju wykroczeniom i pozbawić sprawców korzyści czerpanych z nielegalnej działalności, zgodnie z wymogami pkt 21 MPD-NNN FAO i pkt 38 wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery.
- (34) Należy zauważyć, że jako państwo bandery Saint Kitts i Nevis nie ma żadnych ram prawnych w zakresie zarządzania, ochrony i monitorowania, kontroli i nadzoru, aby regulować działalność połowową na pełnym morzu lub na wodach państw trzecich. Jedynie flota rybacka w obszarze NEAFC działa w ramach przepisów regionalnych organizacji ds. rybołówstwa oraz spełnia wymagania na tym obszarze pomimo faktu, że Saint Kitts i Nevis nie ma konkretnych obowiązujących ram prawnych. Saint Kitts i Nevis przyznało, że brak ram prawnych jest sprzeczny z UNCLOS oraz z MPD-NNN w odniesieniu do odpowiedzialności państwa bandery, jak i z wytycznymi FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery.
- (35) Ponadto w odniesieniu do zgodności z istniejącymi zasadami działalności połowowej prowadzonej na pełnym morzu i w wodach państw trzecich oraz ich egzekwowania, jak zostało to opisane w motywie 33, Saint Kitts i Nevis nie ma żadnego konkretnego prawodawstwa dotyczącego połowów NNN. Brak jest jednoznacznej definicji połowów NNN i nie przewidziano towarzyszących środków administracyjnych. Jedynym środkiem, jaki wprowadzono, jest wyrejestrowywanie statków rybackich. Takie działanie nie wiąże się jednak z prowadzeniem dochodzeń w sprawie niezgodnej z prawem działalności połowowej statków ani z nałożeniem sankcji za stwierdzone naruszenia. Wyrejestrowanie statku rybackiego nie zapewnia bowiem ukarania sankcjami sprawców za ich działania ani pozbawienia ich korzyści wynikających z tych działań. Jest to tym bardziej istotne w przypadku Saint Kitts i Nevis, które – jak wyjaśniono w motywie 45 – prowadzi Międzynarodowy Rejestr Statków odpowiedzialny za rejestrację statków, z siedzibą poza Saint Kitts i Nevis, który nie gwarantuje, że statki pływające pod

banderą Saint Kitts i Nevis są rzeczywiście związane z tym państwem, jak wymaga tego art. 91 UNCLOS. Komisja stwierdziła w czasie swoich wizyt, że w trakcie procesu rejestracji statków brak jest koordynacji między różnymi agencjami Saint Kitts i Nevis, a jednocześnie nie współpracują one z poprzednim państwem bandery co do statusu statków, które mają być zarejestrowane, w celu uniknięcia „częstej zmiany bandery”, zgodnie z zaleceniem zawartym w pkt 16 lit. e) wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery. Zwykła decyzja administracyjna w sprawie usunięcia statku rybackiego z rejestru, która nie zapewnia możliwości nałożenia innych kar, nie jest aktem zapewniającym odstraszające skutki. Takie działanie nie zapewnia również kontroli państwa bandery nad statkami rybackimi, czego wymaga art. 94 UNCLOS. Ponadto podjęte przez Saint Kitts i Nevis działania w zakresie zapewnienia zgodności i egzekwowania prawa są niezgodne z pkt 18 MPD-NNN, który stanowi, że w świetle postanowień UNCLOS każde państwo powinno wprowadzić środki lub współpracować w celu dopilnowania, aby podmioty krajowe podlegające jego jurysdykcji nie wspierały ani nie prowadziły połowów NNN. Prowadzone przez Saint Kitts i Nevis działania w tym zakresie są również niezgodne z pkt 21 MPD-NNN, w którym państwom zaleca się dopilnowanie, aby sankcje nakładane na statki prowadzące połowy NNN oraz, w największym możliwym stopniu, na podmioty krajowe podlegające jurysdykcji tych państw były na tyle surowe, aby mogły skutecznie zapobiegać połowom NNN, powstrzymać je i eliminować oraz pozbawiać sprawców korzyści uzyskanych w wyniku prowadzenia działalności niezgodnej z prawem. Ponadto taka praktyka administracyjna, która może zachęcać podmioty zajmujące się prowadzeniem połowów NNN do rejestrowania statków NNN, jest niezgodna z art. 94 UNCLOS.

- (36) Ze względu na historię, charakter, okoliczności, rozmiary i znaczenie zjawiska połowów NNN możliwość oceny tych aspektów jest również zagrożona z uwagi na opisany brak ram prawnych oraz brak jasności i przejrzystości. Konsekwencją tych niedociągnięć jest brak możliwości wiarygodnego ustalenia potencjalnej skali działalności związanej z połowami NNN. Jest jednak potwierdzonym faktem, że brak przejrzystości w połączeniu z brakiem możliwości skutecznej kontroli zachęca do zachowań niezgodnych z prawem.
- (37) W odniesieniu do obecnych możliwości Saint Kitts i Nevis należy zauważyć, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ⁽²⁾ Saint Kitts i Nevis jest państwem o wysokim rozwoju społecznym (72. miejsce wśród 187 państw). W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ Saint Kitts i Nevis zostało wymienione w kategorii krajów i terytoriów o średnio wysokich dochodach, co jest zgodne z wykazem odbiorców oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) z dnia 1 stycznia 2013 r.⁽⁴⁾ ustanowionym przez Komitet Pomocy Rozwojowej (DAC) Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD). Uwzględniając pozycję tego państwa, nie uznaje się za konieczne przeprowadzenie analizy obecnych możliwości finansowych i administracyjnych Saint Kitts i Nevis. Wynika to z faktu, że poziomu rozwoju Saint Kitts i Nevis, jak wskazano w niniejszym motywie, nie można uznać za czynnik osłabiający jego możliwości do współpracy z innymi państwami i do prowadzenia działań w zakresie egzekwowania prawa.
- (38) Bez względu na analizę zawartą w motywie 37, należy również zauważyć, że na podstawie informacji uzyskanych podczas wizyty Komisji w maju i lipcu 2014 r. nie można uznać, że Saint Kitts i Nevis nie ma środków finansowych. Saint Kitts i Nevis brakuje raczej niezbędnego otoczenia prawno-administracyjnego i upoważnień, aby zapewnić sprawne i skuteczne wykonywanie jego obowiązków.
- (39) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie faktów ustalonych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez to państwo, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Saint Kitts i Nevis nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery w odniesieniu do współpracy i działań w zakresie egzekwowania prawa.

3.3. Niewypełnienie obowiązku wdrażania przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (40) Saint Kitts i Nevis ratyfikowało Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) oraz Porozumienie FAO. Saint Kitts i Nevis jest współpracującym podmiotem niebędącym umawiającą się stroną NEAFC, a do 2013 r. – WCPFC.
- (41) Komisja przeanalizowała wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do statusu Saint Kitts i Nevis jako współpracującego podmiotu niebędącego umawiającą się stroną NEAFC.
- (42) Jako współpracujący podmiot niebędący umawiającą się stroną NEAFC Saint Kitts i Nevis powinno spełniać postanowienia Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku (konwencja NEAFC). Konwencja NEAFC oraz deklaracja z 2013 r. w sprawie interpretacji i wdrożenia Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku wyrażają uznanie – podobnie jak inne dokumenty międzynarodowe – dla odnośnych postanowień Porozumienia Narodów Zjednoczonych w sprawie zasobów rybnych (UNFSA)⁽⁵⁾. W tym względzie Saint Kitts i Nevis powinno

⁽²⁾ Informacje pochodzą ze strony internetowej <http://hdr.undp.org/en/statistics>

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1905/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41).

⁽⁴⁾ Wykaz odbiorców oficjalnej pomocy rozwojowej (<http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm>).

⁽⁵⁾ Zob. preambuła deklaracji w sprawie interpretacji i wdrożenia Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku, dostępna na stronie internetowej http://www.dgrm.min-agricultura.pt/xeo/attachfileu.jsp?look_parentBoui=248939&att_display=n&att_download=y

zapewniać zgodność z UNFSA. Jednakże okoliczności opisane w motywach 17, 18, 23, 24, 29–36 i 43–44 wskazują, że Saint Kitts i Nevis nie wypełniło swoich obowiązków jako państwo bandery w odniesieniu do tego porozumienia. Komisja uważa, że kwestie te stanowią dowody umożliwiające kontynuowanie przyjęcia niniejszej decyzji.

- (43) Na podstawie informacji uzyskanych podczas wizyt w 2014 r. i od zainteresowanych państw nadbrzeżnych Komisja ustaliła również, że flota Saint Kitts i Nevis jest nastawiona na połowy tuńczyka i gatunków podobnych do tuńczyka w wodach podlegających jurysdykcji państw nadbrzeżnych w Afryce Zachodniej. Czyniąc to, państwo bandery Saint Kitts i Nevis powinno współpracować z regionalną organizacją ds. rybołówstwa kompetentną w tym regionie i w odniesieniu do tego gatunku, tj. Międzynarodową Komisją ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT). Jednakże Saint Kitts i Nevis nie jest ani stroną umawiającą się, ani współpracującym podmiotem niebędącym umawiającą się stroną ICCAT. Państwo bandery Saint Kitts i Nevis nie wypełnia swoich zobowiązań zgodnie z wymogami art. 64 UNCLOS obowiązującymi w odniesieniu do innych państw członkowskich, których podmioty krajowe poławiają na obszarach podlegających jurysdykcji państw nadbrzeżnych.
- (44) Saint Kitts i Nevis nie jest ani stroną umawiającą się, ani współpracującym podmiotem niebędącym umawiającą się stroną CCAMLR. W dokumencie zatytułowanym „Wdrożenie środka ochrony 10-05”⁽⁶⁾ Sekretariat CCAMLR podkreślił, że z dniem 24 września 2013 r. uznaje się, że Saint Kitts i Nevis mógł w ciągu ostatnich pięciu lat brać udział w odłowach lub wymianie handlowej gatunku *Dissostichus spp.*, nie współpracując z CCAMLR poprzez uczestnictwo w systemie dokumentowania połowów. W tym względzie brak współpracy Saint Kitts i Nevis z CCAMLR jest sprzeczny z jego obowiązkami państwa bandery określonymi w art. 119 ust. 2 UNCLOS.
- (45) Ponadto, jak ustalono podczas wizyty przeprowadzonej przez Komisję w Saint Kitts i Nevis, państwo to utrzymuje Międzynarodowy Rejestr Statków odpowiedzialny za rejestrację statków, który ma siedzibę poza Saint Kitts i Nevis. Niski poziom kontroli procesu rejestracji przez władze Saint Kitts i Nevis oraz brak odpowiednich wymogów, takich jak te ustanowione w pkt 14 wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, uniemożliwiają zagwarantowanie, że statki pływające pod banderą Saint Kitts i Nevis mają rzeczywisty związek z tym państwem. Brak takiego rzeczywistego związku między państwem a statkami figurującymi w jego rejestrze stanowi naruszenie warunków określonych w art. 91 UNCLOS odnośnie do przynależności państwowej statków.
- (46) Ponadto wbrew zaleceniom zawartym w pkt 25, 26 i 27 MPD-NNN Saint Kitts i Nevis nie opracowało krajowego planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN.
- (47) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie faktów ustalonych przez Komisję i oświadczeń złożonych przez to państwo można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Saint Kitts i Nevis nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych przepisów, regulacji oraz środków ochrony i zarządzania.

3.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się

- (48) Przypomina się, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ⁽⁷⁾ Saint Kitts i Nevis jest państwem o wysokim rozwoju społecznym (72. miejsce wśród 187 państw). Przypomina się również, że zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 Saint Kitts i Nevis zostało wymienione w kategorii krajów i terytoriów o średnio wysokich dochodach.
- (49) Uwzględniając tę pozycję, Saint Kitts i Nevis nie można uznać za państwo o szczególnych ograniczeniach bezpośrednio wynikających z jego poziomu rozwoju. Nie można było znaleźć bezpośredniego dowodu na to, że niewypełnienie przez Saint Kitts i Nevis obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jest spowodowane niewystarczającym poziomem rozwoju. Podobnie nie istnieje żaden konkretny dowód na korelację między stwierdzonymi brakami w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru działalności połowowej a brakiem zdolności i infrastruktury. W tym względzie należy zauważyć, że władze Saint Kitts i Nevis nie powoływały się na żaden argument dotyczący ograniczeń w zakresie rozwoju i stwierdziły, że ich administracja wykazuje się ogólnie dobrym poziomem efektywności.
- (50) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie faktów ustalonych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez to państwo, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Saint Kitts i Nevis nie ma negatywnego wpływu na jego stopień zaawansowania i ogólną działalność w odniesieniu do rybołówstwa.

⁽⁶⁾ CCAMLR-XXXII/BG/08 z dnia 24 września 2013 r.

⁽⁷⁾ Zob. przypis 2.

4. WNIOSKI DOTYCZĄCE MOŻLIWOŚCI UZNANIA PAŃSTWA TRZECIEGO ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE

- (51) Biorąc pod uwagę wnioski wyciągnięte w odniesieniu do niewywiązania się przez Saint Kitts i Nevis z obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nabrzeżnym lub państwie zbytu oraz w odniesieniu do niepodjęcia działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN państwo to należy powiadomić o możliwości uznania go przez Komisję za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (52) Zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić Saint Kitts i Nevis o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie. Komisja powinna również podjąć wobec Saint Kitts i Nevis wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W interesie dobrej administracji należy ustalić okres, w którym wymienione państwo może odpowiedzieć na piśmie na powiadomienie i dokonać naprawy sytuacji.
- (53) Ponadto należy stwierdzić, że powiadomienie Saint Kitts i Nevis o możliwości uznania go za państwo, które zdaniem Komisji jest państwem niewspółpracującym, do celów niniejszej decyzji, nie wyklucza ani nie powoduje automatycznie żadnego późniejszego działania podejmowanego przez Komisję lub Radę na potrzeby określenia i ustanowienia wykazu państw niewspółpracujących,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Niniejszym powiadamia się Saint Kitts i Nevis o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2014 r.

W imieniu Komisji

Karmenu VELLA

Członek Komisji
